

Slovenski citrar

Citrarsko društvo Slovenije, Kajuhova pot 11, 1240 Kamnik, www.citre-drustvo.si

Marec 2009, leto 10, številka 1 (18)

SLOVENSKI CITRARSKI ORKESTER

»Kdor hoče živeti in srečo imeti, naj dela veselo, pa citra naj vmes!« Tako so zapele citrarke in citrarji na sobotnem koncertu v Baročni dvorani radovljiske graščine!«

V soboto, 17. januarja 2009, se je pisala zgodovina – svoj prvi nastop je imel Slovenski citrarski orkester. Ob tej priložnosti je štel 60 članov, sestavljen pa je bil iz učiteljev in učencev vseh glasbenih šol celotne Slovenije, ki igrajo na citre. Slovenski citrarski orkester je spremljal tudi dva solista – učenca Glasbene šole Radovljica – violinistko Lauro Gašperšič in trobentača Marka Pogačnika.

Orkester se je prvič zbral 29. novembra 2008 v Brežicah, kjer je skupaj igralo rekordnih 75 slovenskih citrarjev. V okviru študijske skupine učiteljev citer se je odvijala celodnevna vaja orkestra.

Orkester je vadil tudi v Radovljici pred koncertom. Zbrali smo se že dopoldne, da smo orkester sploh postavili (postaviti za vsakega mizo, stol in stojalo namreč ni mačji kašelj). Dopoldanski

v orkestru je zaigrala tudi Kornelija Lovko

vaji je sledilo kosilo, nato še generalka, ob 17. uri pa se je začel koncert.

Uvodno besedo v koncert, ki je bil hkrati tudi 2. koncert abonmaja Glasbene šole Radovljica, je povedala ravnateljica Marija Peternel. Program je povezoval dirigent in vodja študijske skupine, Peter Napret, ki je zaigral tudi v orkestru na citre in violino. Kot solisti so poleg Laure Gašperšič in Marka Pogačnika nastopili flavtistka in pevka Maja Weiss, pevka Ester Najger, harmonikar Kristijan Lanšček in kitarist Robert Petan iz Citrarskega orkestra Brežice. Kot dirigenti smo se predstavili tudi Anita Veršec

pod vodstvom Irene Zdolšek

(dirigentska Citrarskega orkestra Brežice), Cita Galič, Irena Zdolšek in Urška Praprotnik Zupan. Program je bil obogaten s petjem celotnega orkestra, ki mu je občinstvo z veseljem prisluhnilo. Glasbo za koncert sta večinoma priredila Peter Napret in Tomaž Plahutnik, člana Slovenskega citrarskega orkestra.

Na koncertu je orkester zaigral dva stavka stare glasbe, priredbe slovenskih ljudskih zimzelenih in alpskih melodij. Navdušile so tudi priredbe pokrajinskih skladb L. Zemplenija z značilnimi ritmi, sicer pisanimi za godalni orkester. Kot dodatek je zablestela vsem znana švedska skladba »Ko si srečen«, prirejena z različnimi citrarskimi zvočnimi učinki in petjem. Orkestru (in dvorani) je prislužila

na vaji v Brežicah

še en zimzelen dodatek: Tam kjer murke cveto.

Koncert v Radovljici je bil lepo obiskan in mislim, da imajo citrarske prireditve na Gorenjskem lepo prihodnost.

Urška Praprotnik Zupan

Ne samo godalni in pihalni pa simfonični orkester, ampak tudi citrarski lahko zveni mogočno in usklajeno.

V tem šolskem letu je prof. Peter Napret, vodja študijske skupine citer, skupaj z ostalimi učitelji citer v glasbenih šolah uresničil idejo, ki se je pojavljala že dalj časa; in sicer, da bi združil čim večje število citrarjev v skupnem sestavu, ki ga je poimenoval Slovenski citrarski orkester (SCO). Sprva presenečeni in malce nezaupljivi smo prebirali njegovo idejo. Ko pa smo pogledali v notne zapise, nas je spremljalo le še navdušenje in pričakovanje. Na prvi vaji SCO v Glasbeni šoli Brežice smo v večini presenečeni ugotovili, da poznamo le peščico citrarjev; kar je zelo razveseljivo, saj to pomeni, da nas je širrom Slovenije vedno več in tako skrbimo, da se zven citer vztrajno širi med poslušalstvo.

Z izjemo citrarjev iz Brežic, ki uspešno delujejo v edinem citrarskem orkestru v Sloveniji pod vodstvom angažirane in predane prof. Anite Veršec, jih je mnogo prvič igralo v sestavu, ki je večji od terceta, kvarteta . . . Kljub vsem tem »primanjkljajem« smo se hitro ujeli. Morda ravno zato, ker je bilo za vse nekaj novega, in je neizkušenost prinašala tudi neke vrste prednost. In sicer prednost v tem pomenu, da nisi vedel kaj sledi in zato časa za druge stvari, razen sledenja navodilom in igranju med samo vajo, ni bilo. Zagotovo pa je bilo potrebno več časa, da smo uskladili skupen začetek igranja, hitrost izvajanja – vsak sam namreč drugače interpretira in odigra. Ker pa smo imeli pred seboj cilj, nam je uspelo.

Na drugem srečanju v Radovljici smo srečali že bolj poznane obraze, tudi poznanstva iz Brežic so se se že utrdila. Dela pa je bilo vseeno kar precej, saj smo imeli pred seboj pravi mali podvig, in sicer predstaviti naš program obiskovalcem abonmajskih večerov Glasbene šole Radovljica. Ne glede na to, da sta vmes pretekla dva meseca brez skupne vaje, smo se hitro ujeli in določili še zadnje podrobnosti. Po celodnevem igranju, vaja je namreč trajala od desetih zjutraj do enih in po odmoru za kosilo ponovno do štirih, je bilo v zraku čutiti pričakovanje pred »velikim finalom«.

Dvorana se je hitro zapolnila, za vse je bilo pravzaprav premalo prostora, kar je za vsakega nastopajočega vzpodbuden znak. Kljub nekaterim manj znanim skladbam nas je občinstvo sprejelo z velikim navdušenjem. Po vsaki odigrani skladbi je bil aplavz večji, iskrice v njihovih očeh pa prav tako. Ob slovenskih ljudskih in ob vsem znanih Treh planikah, pa Murkah, ki cveto v dolini Drage, smo postali skupaj en velik orkester, saj so nam posodili svoje inštrumente – glasove. To skupno izvajanje je dalo poseben čar tako citrarjem kot tudi poslušalcem. Po končanem programu smo bili zadovoljni vsi. Bogatejši smo za novo izkušnjo, morda novo poznanstvo, zagotovo pa smo preživeli dve pri-

vaja pod taktirko Cite Galič

jetni srečanju s citrami. Škoda je le ta, da smo se predstavili le enkrat. Prav gotovo bi ponovno privabili nove poslušalce tako v Radovljici kot tudi drugje. Morda je bil letošnji sestav le uvod v kakšen dolgotrajnejši projekt, kjer bi se citrarji pogostejše srečevali v tako imenovanem Slovenskem citrarskem orkestru, ki bi imel uigran program, in bi se z raznimi gostovanji predstavljali v večjih krajih po vsej Sloveniji. S tem bi predstavili citre, hkrati pa tudi ovrgli mit, da so citre primerne le za manjše zasedbe, ter da se da orkestralno igrati le v godalnem, pihalnem in simfoničnem orkestru.

Duška Stopar

CITRARSKI SEMINAR 2008

Zadnji teden v avgustu smo izpeljali 8. citrarski seminar, ki ga je organiziralo Citrarsko društvo Slovenije. Za tokratno lokacijo seminarja smo se obrnili na zavod Dom Sv. Jožef v Celju, kjer so nas z veseljem sprejeli.

Irena Glušič z učenci

Tridnevnega seminarja, ki je potekal od srede do petka, se je tokrat udeležilo 20 citrarjev iz vseh koncev Slovenije. Seminar je bil namenjen standardni in dunajski uglasitvi. Udeleženci so svoje znanje na citrah izpopolnili v različnih delavnicah in bili čez ves dan zaposleni. Pouk se je pričel z individualno uro, nadaljeval pa s skupinsko igro v manjših sestavah pod vodstvom Irene Zdolšek, Doroteje Dolšak, Judite Tomažič

Judita Tomažič z učenci

in Irene Glušič. Znanje in bogate izkušnje pa nam je posredoval tudi Peter Napret, ki je vodil orkester. Igrali smo vse zvrsti glasbe, od stare glasbe, klasike, romantike, moderne, filmske do slovenske ljudske glasbe. Da pa so si udeleženci nekoliko odpočili svoje prste, smo poskrbeli za sprostitev ob plesu, ki ga je vodila Damjana Praprotnik.

Vsak večer smo priredili koncert. Prvi večer so se simpatično predstavili sami udeleženci seminarja, drugi večer pa smo med nas povabili odlično mlado citrarko Janjo Brlec, ki nas je z glasbo sprostila in pomirila. Ob zaključku

Irena Zdolšek z učenci

tridnevnega seminarja je sledil zaključni koncert udeležencev, ki so znova pokazali, da se da tudi v razmeroma kratkem času napredovati.

Doroteja Dolšak z učenci

Za učence je izjemnega pomena, da so lahko pokazali svoje znanje in z njim obogatili druge. Če sedaj pogledam nazaj, lahko rečem, da je seminar v celoti uspel, saj so udeleženci pokazali neizmerno veliko volje in veselja do citranja. Mislim, da so tako učenci kot njihovi mentorji od tega seminarja veliko odnesli in tako postali bogatejši za nove izkušnje.

Irena Glušič

20. JUBILEJ PREŠMENTANIH CITER

Jubilejne 20. Prešmentane citre so v 2. polovici lanskega poletja vsebovale tri prireditve. Dva odmevna večera sta potekala v atriju velenjskega gradu, bilo pa je tudi srečanje

Igrale so solistično in v duetu, na koncu pa še vse tri skupaj z učiteljem Petrom Napretom. Program je obsegal klasično glasbo, malo džeza in ljudske ter popularne melodije. Vse tri

citrarke so v svoji citrarski karieri dosegle že vidne rezultate na državnem in mednarodnem nivoju. Avditorij je bil polno zaseden z navdušenim občinstvom.

Na 2. koncertu so nastopili »Gospodje s citrami«: **Marjan Marinšek, Tomaž Plahutnik, Dejan Praprotnik in Peter Napret.** Izvajali so filmsko glasbo, nekaj klasičnih citrarskih del in ljudske pesmi. Pri nastopih Marjana Marinška sta sodelovali tudi pevki Martina Zapušek in Mira Slemenšek.

Igranje na ulicah Velenja je zaradi slabega vremena žal odpadlo. Na sklepni prireditvi 20. prešmentanih citer, ki je bila 4. septembra

2008, pa je bilo 17 nastopajočih skupin in posameznikov. Organizatorjem in sodelujočim je bilo podeljenih več priznanj. **Najbolj prešmentana skupina je postal Citrarski orkester GŠ Brežice, najbolj prešmentana citrarka pa Veronika Zajec, ki igra na violinske citre.** Častni gost prireditve je bil Miha Dovžan, prireditev pa je vodila Darja Vrhovnik.

Za prispevek k slovenskemu citrarstvu in 20-letno organizacijo festivala sem Marjanu Marinšku kot predsednik CDS podelil listino častnega člana Citrarskega društva Slovenije.

Peter Napret

CITRARSKO DRUŠTVO SLOVENIJE

družina Kos

citrarjev, in sicer v Domu kulture v Velenju. Na 1. koncertu so nastopile tri dame – mladenke: **Neli in Karmen Zidar Kos in Tanja Lončar.**

Duška in Oskar Stopar

IRENIN »ZITHER MOVES«

»Zither moves« Irene Zdolšek je prva izmed načrtovanih zgoščenk, ki bodo dokumentirale umetniški razvoj mladih citrarjev in citrark ob koncu njihovega študija in bodo hkrati ponujale priložnost pregleda nad moderno originalno literaturo in transkripcijami stare glasbe za citre.

Irena Zdolšek je študirala citre v Münchnu (diplomirala 2007), kjer je opravila tudi umetniško specializacijo. Redno koncertira in se udeležuje

»zither moves« projektov in koncertov v Nemčiji, Sloveniji in Italiji. Je članica Slovenskega citrarskega kvarteta, s katerim je leta 2003 posnela zgoščenko slovenskih ljudskih pesmi, poleg tega pa je tudi soustanoviteljica zasedbe *Phanta rhei* (oprekelj, citre, kontrabas...).

Irena Zdolšek igra na pričujoči zgoščenci izseke iz svojega zaključnega programa pri koncertnem predmetu citre. Komorno skladbo Fredrika

Schwenka, ki nosi naslov *Somber city*, je posnela skupaj s študijskim kolegom Florianom Lieblom (citre), komorno skladbo *Hadàssa* Petra Kiesewetterja pa skupaj z Michelom Watzingerjem (oprekelj). Ostale skladbe so solistične, od transkripcij stare glasbe do sodobne, tako na diskantnih kot altovskih citrah. *Partie Antona Logija* je Irena priredila sama in transkpirala za solo citre, note pa je nato izdala založba Edition Zither.

Zgoščenska *Zither moves* je prva evidentirana zgoščenska v Sloveniji, na kateri je posneta takšna zvrst glasbe na citrah.

KOMENTAR K »ZITHER MOVES«

Izid plošče *Zither moves* Irene Zdolšek je velikega pomena za razvoj slovenskega citrarstva. Doslej smo se slovenski citrarji izogibali takšnemu radikalnemu pristopu in se v glavnem prilagajali zahtevam publike. Le malokdo si je upal (in znal) na nastopih igrati kaj bolj zahtevnega, kaj šele, da bi kakšno resnejšo skladbo tudi posnel. Irena pa je ne glede na dolge nosove tradicionalnih citrarskih poslušalcev sledila svojim idealom in profesorju Georgu Glaslu. V vseh teh letih slovenske citrarske renesanse smo veliko naredili za popularizacijo citer, zdaj pa je prišel čas, ko moramo za naš instrument navdušiti tudi sodobne skladatelje in se pojaviti tudi na alternativni glasbeni sceni. Pri tem poslanstvu je še kako dobrodošel projekt na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Münchnu, ki študentom omogoča snemanje in tudi izdajo plošče. V Sloveniji bi Irena težko našla založnika, ki bi takšno glasbo podprl. Zdaj pa, ko je »led prebit«, bo to veliko lažje, čeprav še vedno težko. A prvi znanilci prodora na resnejše koncertne odre so Ireni uspeli, saj je imela dva polno obiskana

promocijska koncerta v Slovenski filharmoniji in v Narodnem domu v Celju. S profesionalnim pristopom, sponzorji in korektno predstavitvijo v medijih je Ireni uspelo ne samo napolniti dvorani ampak tudi zainteresirati občinstvo, da je zbrano poslušalo cel koncert. Da bo lahko prodala vso zalogo plošč pa bo s podobnimi akcijami morala še nadaljevati.

Ploščo vsekakor priporočam tudi tistim, ki sicer poslušajo le tradicionalni zven citer. To ploščo si vstavite v predvajalnik, ko ste mirni in pripravljeni vstopiti v svet absolutne glasbe. Uporabljajte dobre zvočnike ali slušalke, v avtu med vožnjo pa te plošče nikar ne poslušajte, kajti utrip sodobnega življenja vam bo pobral ves lesk bogate glasbene fantazije. Meni osebno je najbolj všeč izvedba glasbe Antonia Logia, ki jo je Irena tudi sama priredila za koncertne citre. Zvok velikih Kleitschevih altovskih citer pa pride še posebej dobro do izraza v kombinaciji z oprekljem v skladbi Leopolda Hurta.

Peter Napret

KONCERT NA VIOLINSKIH CITRAH

Veronika Zajec

V soboto, 11. oktobra 2008, je bil v Jakličevem domu v Vidmu - Dobropolje koncert Veronike Zajec na violinskih citrah z gosti. Pred polno dvorano se je na odru zvrstila vrsta nastopajočih: folklorna skupina, pevci Zagoriški fantje, Peter Napret in Janja Brlec ter povezovalca, ki sta v domačem narečju pripovedovala in odigrala razne prigode iz življenja na podeželju. Dobršen del programa je slonel na Veroniki, ki je solistično odigrala več kot deset skladb, poleg tega je

spremljala pevce in igrala celo za ples.

Predsednik CDS ji je ob tej priliki podelil listino »Najbolj prešmentana citrarka 2008«, ki jo je Veronika sicer osvojila na letošnjih Prešmentanih citrah v Velenju. Poglejte si njeno spletno stran, kjer si lahko ogledate tudi več fotografij s koncerta: www.violinske-citre.net.

Peter Napret

Veronika Zajec z Zagoriškimi fanti

SAMOSTOJNI KONCERT TANJE LONČAR

Tanja Lončar, učenka 6. razreda citer GŠ Velenje, je 22. decembra 2008 zvečer v Domu krajanov na Konovem v Velenju priredila samostojni citrarski večer, ki je bil posvečen predvsem njenim sokrajanom v Krajevni skupnosti Konovo. Malokdo od njih je namreč vedel, da se njihova vaščanka s tolikšnim veseljem posveča citram. Program je bil precej raznolik, poudarek pa je bil na znanih melodijah.

Na koncertu je zaigrala dve skladbi tudi citrarska komorna skupina Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega, ki to šolsko leto deluje kot trio. V njej poleg Tanje igrata še Maruša Aristovnik in Vesna Videmšek. Program je vodila Tanjina teta Štefka Štukovnik, gost večera pa sem bil tudi pisec tega članka, Tanjin učitelj citer vseh šest let.

Sam kot učitelj spodbujam svoje učence, da veliko nastopajo tudi izven šole. Pomembno pa se mi zdi predvsem to, da se učenci preizkušajo

tudi v organiziranju koncertov. Seveda so v tej starosti zraven nujno angažirani tudi starši, a vendarle učenec pri takšnem projektu spozna ves proces organiziranja koncerta, od dogovorov za najem dvorane do vseh podrobnosti v programu, na sceni itd. No, Tanji in njenim staršem je koncert odlično uspel. Lotite se česa podobnega tudi drugi!

Tanja Lončar

Peter Napret

DRAGI CITRAR!

Že lep čas se pripravljam, da ti kaj napišem. Pa saj veš, čas in podobne reči.

Hotela sem ti poročati o enodnevnem seminarju na Velbani Gorci, ki je bil lani poleti, pa zopet nič. Moram priznati, da mi je bilo všeč in da bom še šla, če bo le možno. Skupinsko igranje

vzorec številka 1 pa mi še dela težave pri desni roki. Logično! Ko je skladba v priredbi g. Petra Napreta, boš takoj vedel, da ni kar tako, saj vsi vemo, da je velik mojster.

Imam tudi notno zbirko ge. Cite Galič, ki nosi naslov Najlepše melodije Slovenije 1. Moram priznati, da te skladbe kar pridno preigravam. Upam pa, da bo gospa Cita izdala še zvezek številka 2, saj nanj že komaj čakam.

Zelo sem vesela, da sem se v novembru 2008 udeležila citrarskega seminarja v Domžalah. Gospa Anita Veršič zna z nami kot se »šika«, tako da se v nekaj urah naučimo ogromno, zato ji gredo vse pohvale! Gospod Marinšek pa kot naš pokrovitelj skrbi, da vse teče po planu in da se vse izide.

Vsem našim mentorjem se zahvaljujem za potrpljenje, ki ga imajo z učenci in seveda za posredovane notne zapise.

daje vedno kaj novega, pa še zabavno je.

Naj pohvalim še tebe, Citrar, za skladbe, ki nam jih posredujejo naši vrli učitelji. V mislih imam gospoda Plahutnika in njegovo »Na nebu gre oblak«, ki jo prav rada igram. No, Petrov

Učiteljem, vsem učenkam in učencem, še posebej pa mojim kolegicam iz seminarjev, želim čez vso leto veliko igranja, dobre volje, seveda pa največ zdravja.

Jožica Jagrič

Udeleženke na seminarju - v ospredju avtorica članka Jožica Jagrič

Polna dvorana na koncertu Irene Zdojšek v Narodnem domu v Celju

Irena z Janezom Dovčem pri izvedbi novitete

Uspavanka

Andante

Dejan Praprotnik

CITRE

The first system of the musical score for 'Uspavanka' is written for a single melodic instrument, labeled 'CITRE'. It consists of a single staff in treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The tempo is marked 'Andante'. The music begins with a quarter rest, followed by a series of eighth and quarter notes, creating a gentle, lullaby-like melody.

The second system of the musical score continues the melody from the first system. It features a series of eighth and quarter notes, maintaining the gentle, lullaby-like character. The notation is consistent with the first system, using a single staff in treble clef with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature.

The third system of the musical score continues the melody. It features a series of eighth and quarter notes, maintaining the gentle, lullaby-like character. The notation is consistent with the previous systems, using a single staff in treble clef with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature.

The fourth system of the musical score continues the melody. It features a series of eighth and quarter notes, maintaining the gentle, lullaby-like character. The notation is consistent with the previous systems, using a single staff in treble clef with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature.

The fifth system of the musical score concludes the piece. It features a series of eighth and quarter notes, maintaining the gentle, lullaby-like character. The notation is consistent with the previous systems, using a single staff in treble clef with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature.

*skladba je notirana za dunajsko uglasitev

Lahko noč

A. Protman/A. M. Slomšek

prir.: Tomaž Plahutnik

Mirno $\frac{2}{3}$ 1 0 2 3

CITRE

Sve - tlo son - ce se je skri - lo, vse na sve - tu po - tih -

4 0 3 4

ni - lo, vse o de - va ti - ha noč, da za spa - ti nam je

8 1. 2.

moč. vse o moč.

2. Svetle zvezde že gorijo,
tam na nebu se bliščijo,
kakor bi nas angelci,
doli z raja gledali.

3. Ptičice in vsa živina,
gospodarji in družina,
vse počitka željno je,
tiha noč zaziblje vse.

Moj rodni kraj, moj rodni dom

VALČEK

glasba: **S. V. Avsenik**

besedilo: **F. Souvan-F. Milčinski**

prir.: Tomaž Plahutnik

Zelo občuteno - počasi G in C struna §

CITRE

6 kraj, moj ro - dni dom, ka - ko si te že - lim,

12 nič več po - za - bil te ne bom sa - mo za -

18 te ži - vim. Poj mi za - poj, škr - jan - ček

24 moj, kot pel si mi ne - koč, saj ju - tri

*skladba je notirana za dunajsko uglasitev

30

spet tja v da - ljni svet bom šel in vse bo proč.

36 *Fine*

42

48 *D.S. al Fine*

Spomnim na mlada leta se,
kako sem srečen bil!
Prelepi časi, kje ste le,
da spet bi vas užil?
Tam, kjer mi zibka tekla je,
oj tam sem srečen le,
tja, kjer izbral sem si dekle,
tja vleče me srce.

Ko pa nekoč v poslednjo noč
mi navček zadoni,
ko vse bo preč, ko nikdar več
ne bom odprl oči,
ne bo stezic, ne drobnih ptic,
ko vse bo vzela noč,
takrat nazaj v svoj rodni kraj
bom romal kot nekoč.

Poglejte moža

(Mrzulin)*

slov. ljudski ples

(Gorenjska - Gorjuše)

prir.: Tomaž Plahutnik

Veselo

CITRE

Po - glej - te, po - glej - te, po - glej - te mo - ža, k ma ci - tre, k ma

ci - tre, pa ci - trat ne zna, pa ci - trat ne zna, pa ci - trat ne

zna. Po glej - te, po - glej - te, po - glej - te mo - ža, k ma
ci - tre, k ma ci - tre, pa

ple - sat ne zna. *Fine*

1. 2.

D.C. al Fine

*Pesem **Poglejte moža** so včasih peli ob **mrzulinu**, ki je slovenska inačica mazurke.

Notirana je za standardno, lahko pa se igra tudi na dunajsko uglasitev.

Ena ptička priletela

slov. narodna

prir.: Tomaž Plahutnik

Spevno

CITRE

The musical score is written for a citre in 3/4 time. It consists of three systems of staves. The first system has four measures with lyrics 'E - na pti čka — pri - le te - la, e - na dro - bna - pti - či -'. The second system starts at measure 4 and has four measures with lyrics 'ca in je prav le - po za pe - la, mi sr ce uto - la - ži -'. The third system starts at measure 8 and has two measures with lyrics 'la, in je ce uto - la - ži la.'. Fingerings are indicated by numbers 0-3. Performance markings include 'espres.' and 'riten.'. The word 'CITRE' is written vertically on the left.

E - na pti čka — pri - le te - la, e - na dro - bna - pti - či -

ca in je prav le - po za pe - la, mi sr ce uto - la - ži -

la, in je ce uto - la - ži la.

In tako mi je zapela
in tako povedala,
da ljubezen je bolezen,
k' se ozdraviti ne da.

Morje suho prej postane,
sonce preje ostrmi,
kot kjubezen prava ugasne
kadar enkrat zagori.

CITRARJI V LITJI

Že v eni od prejšnjih števil Slovenskega citrarja je bila predstavljena skupina prizadevnih citrarjev, ki citrajo v okviru Društva upokojencev Litija. Ob zaključku lanske učne sezone, ki je bil v mesecu juniju, so mi na melodijo »Beli cvet« zapeli in citrali tole besedilo:

ZAHVALA

Danes smo zbrali se,
bi radi se zahvalili,
želja nas vseh pa je,
da jeseni bi se spet dobili.

(refren)

Hvala, dragi profesor Vam,
zelo ste se trudili,
da naše glave – sive že,
bi citranja naučili.

Z Vami je bilo lepo,
zato nas ne zapustite
in vse nerodnosti,
nam prosimo, oprostite.

(refren)

Hvala, dragi profesor Vam,
zelo ste se trudili,
da naše glave – sive že,
bi citranja naučili.

V »šolskem letu« 2008/2009 jih poučujeva kar dva, saj ima vsak od šestnajstih učencev enkrat tedensko 45-minutno lekcijo, in tudi skupno igro v citrarskem orkestru pod vodstvom prof. Anite Veršec. Na letošnjem novoletnem

srečanju nam je avtorica lanske letošnje pesmi, **Lojzka Koritnik**, prebrala novo pesem:

OB NOvem LETU

Vse leto smo citrarji se trudili,
da bi s citer v pravih ritmi
prave melodije izvabili.
Vsak od nas se trudil je po svojih močeh.
Veselje, uspehi in težave so skrivali se nam v očeh.

Vredno hvale in pohvale pa je to,
da nihče ni obupal.

Vsak je upal in upa še naprej,
da z voljo, pridnostjo in učno silo
doseže »citrarsko idilo«.

Citre »čudežni« so instrument,
posebno še, če v rokah mojstri jih držijo.
Takrat prav blagodejno zazvenijo.
Pri nas je letos sreča res doma,
imamo mojstra dva.

Aniti in Petru za ves trud iskrena hvala!
Želimo, da z nami še dolgo bi zdržala.

Večkrat premišlujem:

prijatelji iskreno vam priznam,
zelo vas občudujem.

Želim, da v novem letu spremljata vas
sreča, zdravje,
mili zvoki citer pa vodijo k uspehom,
dobri volji in veselju!

Kot lahko razberete iz verzov, so citrarji – upokojenci v Litiji – polni energije in ambicij, da bi jim izpod prstov zazvene »prave melodije«, njihova vztrajnost pa je lahko za vzor marsikateremu vrstniku, pa tudi mlajšim.

Peter Napret

OPRAVIČILO

Vsem bralcem Slovenskega citrarja in članom Citrarskega društva Slovenije se opravičujem za zamudo. 18. številka SC bi morala ugledati luč sveta že konec lanskega leta, a se zaradi preobremenjenosti urednika žal to ni zgodilo. Z malo več vsebine prihaja s trimesečno zamudo. Hvala za vse vaše prispevke! V vsesplošnem pomanjkanju pišočin citrarjev naj izpostavim in pohvalim Duško Stopar, ki mi je poslala

kar tri razmišljanja. Podobnih člankov sem se sicer nadejal od kolegic in kolegov citrarjev, študentk in učiteljev citer, ki bi najbrž imeli še kaj zanimivega povedati o tej naši citrarski sceni. Njihove dragocene izkušnje pričakujejo zdaj še prazni listi naslednjega Slovenskega citrarja, ki bo izšel v letošnjem jubilejnem letu, ob 10-letnici Citrarskega društva Slovenije.

Peter Napret

V DOBRI DRUŽBI

Nekatere citrarke in citrarji so to zimo razveseljevali gledalke in gledalce **Regionalnega RTV centra Maribor**. Voditelj oddaje **V dobri družbi**, **Smiljan Greif** in **Blaž Švab**, sta se odločila, da bosta v novi sezoni oddaje poleg narodno-zabavnih in nekaterih ljudskih sestavov gostila tudi citrarke in citrarje. Oddaja je sicer na sporedu vsak ponedeljek in četrtek ob 20. uri ter poteka v živo. Mlade mojstrice in mojstri so se v oddajah med sabo tudi pomerili, gledalke in gledalci pa so s telefonskim glasovanjem izbrali favorite, ki so se pomerili še v finalni oddaji.

Med drugim so nastopili **Monika Rožej, Urška Bider, Janja Brlec, Klara Gruden, Vesna Videmšek, Petra Lamprečnik, Manca Knez, Petra Grabrovec, Eva Medved, Nastja Janžič, Kristina Podgrajšek, Nives Ivačič, Marija Zupančič, Maruša Aristovnik, Tanja Lončar, Veronika Zajec, Duška Stopar, Urša Matjašec in Erazem Rajnar**.

Na tem mestu je potrebno povedati, da ni bilo tekmovanje tisto, kot so hoteli televiziji izpostaviti, ampak je šlo predvsem za to, da se široki publiki približa citre kot instrument. Citrarke in citrarji pa so s svojo simpatičnostjo, iskrim pogovori in mladostno zagnanostjo znali nasmejati prav vse, ki so spremljali oddaje. Dobre družbe citer si ustvarjalci oddaje *V dobri družbi* na Televiziji Maribor še kako želijo tudi v prihodnje.

Blaž Švab

VTISI UDELEŽENKE

Sodelovanje v oddaji je bil predvsem izziv in za večino citrarjev tudi prvo srečanje s televizijo na drugi strani ekranov. Sam nastop je le končna pika na i, priprave obeh – tako televizijcev kot tudi vseh sodelujočih, potekajo namreč mnogo prej, saj oddaja poteka v živo in tako možnosti za ponovitve ni.

Po uskladitvi vseh obveznosti in terminov je »Dobra družba« postala tudi del moje zgodbe. Ob Blaževem klicu se zdi vse tako preprosto: izbereš in zvadiš dve skladbi, prideš na Regionalni RTV center Maribor in ju čim bolj odigraš. Ob tem seveda neizmerno uživaš. Kmalu pa ugotoviš, da tako enostavno vendarle ni. Kateri dve skladbi izbrati, da bo moja predstavitev kar se da najboljša? Naj bo

to nekaj ljudskega, zabavnega; morda kakšna »citrarska klasika«, stara, moderna glasba? Imam sploh na razpolago dovolj časa, da ugotovim še zadnje malenkosti? Kaj pa če se nastop ponesreči, če pozabim note . . . ?

Vsa ostala vprašanja, ki izvirajo izbiro skladbe, so popolnoma brez pomena. A to ugotoviš komaj tedaj, ko je že vse mimo. Izbor skladb pa lahko primerjam z loterijo – ogromno kombinacij, zmagovalne so vse, a hkrati nobena. Odvisno od tega, kaj je tvoj cilj – zabava in morda kakšen dobiček, ali je »pravi« le glavni dobiček. Menim, da prvo.

Med širšo publiko, ki nima stika »z resno glasbo«, so citre sinonim za »Cvetje v jeseni« in nežne melodije ob petju. Ob vedenju, da je oddaja obarvana z narodnozabavnimi vsebinami, je bilo nekoliko lažje iz širšega izbora skladb izbrati dve, ki bosta ustrezali vsebini; in sicer dve poslušljivi in veselega značaja – kajti predvsem slednjega je v teh »težkih in resnih« časih mnogo premalo, in če komu na tak način polepšal dan, je največ kar lahko storiš.

Ko je najtežji del naloge opravljen, se »le« še dobro pripraviš, in ob dogovorjenem času prideš »na televizijo«. Od tu naprej je le še pravljica s srečnim koncem, ki se vrti tako hitro, da niti opaziš ne, kdaj se odvrti.

Po razvajanju v maski in spoznavanju (oziroma ponovnem srečanju) z ostalimi nastopajočimi se vključijo kamere in oddaja steče. Kratek pogovor z vedno prijetnim in iskrim Blažem oziroma Smiljanom, da pozabiš na tremo, ki je vedno prisotna, in potem za vsakega nastopajočega končno dejanje – nastop. Komaj pričneš z igranjem in kar naenkrat izzveni zadnji ton. V vmesnih taktih pa te vsa ta pozitivna energija, ki je prisotna, začara in ponese v poseben svet glasbe.

Kaj je tisto, kar odločijo gledalci, ki vzamejo telefon v roke in glasujejo, je drugotnega pomena, saj na to ne moreš vplivati. Lahko si le organiziraš čim večjo bazo, če je to tisto glavno (kot če pri loteriji vplačaš ogromno kombinacij). Glasba je namreč nemerljiva količina in kot taka zelo nevhvaležna za tekmovanje, še posebej, če so možnosti tako zelo odprte, in ker nepoznano ni nujno težje in obratno. Morda bi bilo dobro, da bi svoje mnenje podala tudi kakšna t. i. strokovna komisija. To pomeni, da ni nujno tako, da je njen delež udeležen pri vsakem glasovanju. Lahko bi na primer izbrali citrarje,

ki bi se po njihovem mnenju uvrstili v »naslednji krog« - t. i. srečni poraženec, v kolikor sploh lahko govorimo o poražencih in zmagovalcih. Vsak, ki je namreč prispeval svoj kamenček v mozaik te oddaje, je prispeval k večji prepoznavnosti citer in kot najpomembnejše, prišel je do novih izkušenj, poznanstev, ki lahko postanejo trajna in nekatera izmed njih lahko preraščajo v prava prijateljstva.

Dobre družbe z Blažem in Smiljanom si zagotovo želimo vsi tisti, ki smo že bili del nje in smo v veselem pričakovanju novih oddaj.

Duška Stopar

NI DOVOLJ IMETI CITRE, DA BI BIL CITRAR . . .

Zagotovo se prav vsak citrar, kot tudi drugi glasbeniki, prav dobro spominja svojih prvih začetkov. Prvih osvojenih not v notnem črtovju in odigranih skladbic, pa ogromne treme pred prvim nastopom in potem še večjega zadovoljstva, ko si nastop uspešno opravi. Pri večini se ob vsem tem v mislih nariše še podoba učilnice v glasbeni šoli, njene dvorane in seveda učitelja, ki mu je znanje posredoval. Spet drugi se spominjajo svoje sobe ali pa kakšne druge učilnice na učiteljevem domu, kjer se je prvič srečal z vsemi lepotami glasbe in igranja. Ne glede na to, kje in kako si začel, počasi in z veliko vaje so ti citre zlezle pod kožo in brez njih bi bil opeharjen mnogih občutij in doživetij.

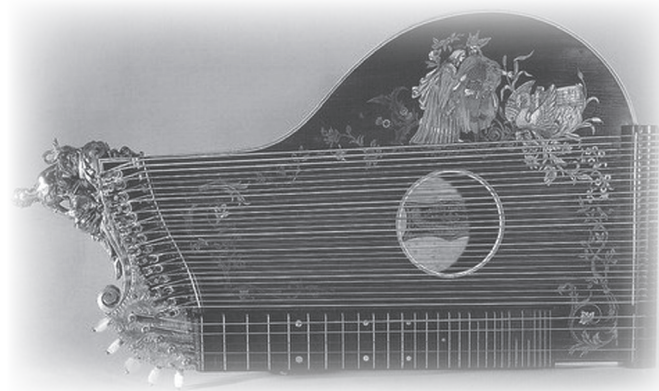
Na tej poti pa je vsakega posameznika spremljal še pomemben faktor – sreča. Sreča, da si poleg želje in talenta imel možnost učiti se igranja, tudi če so v bližnji glasbeni šoli poučevali citre, ali pa če je bil v tvoji bližini nekdo, ki je citre znal igrati in je bil hkrati pripravljen poučevati. Ravno kar prebrano morda zveni samo po sebi umevno, ali pa povsem nerazumljivo. Pa dandanes ni nujno tako. Poraja se vprašanje zakaj, ko pa so si citre končno utrdile pot v glasbeni šoli in so enakovreden predmet vsem ostalim inštrumentom.

Število učencev je v glasbenih šolah omejeno, vendar žal ne vedno v sorazmerju s številom otrok, ki želijo pridobiti glasbeno znanje, kot tudi ne s kapaciteto glasbene šole in delovnimi obveznostmi učitelja. Velja nenapisano pravilo, da toliko učencev, kot zapusti glasbeno šolo, toliko se jih lahko v prihodnjem šolskem letu sprejme; tako se lahko zgodi, da se zavrne otroka z željo in talentom. Odnos, ki ga ta otrok potem razvije do glasbe, presega okvire tega

članka in je morda izhodišče prihodnjega. Politika, ki se izvaja v glasbenih šolah, je hkrati tudi voda na mlin učiteljem, ki poučujejo zasebno. Tu se lahko zgodi, da le-ti nimajo ustrezne glasbene in pedagoške izobrazbe, ki jo institucija kot je glasbena šola predvideva. Velikokrat pa se zgodi, da učitelj hkrati poučuje tako v glasbeni šoli kot tudi zasebno, kjer vprašanje ustreznosti in primernosti odpade. Spet drugi to počno iz veselja in morda tudi iz potrebe, ko v okolju ni drugih »primernejših« citrarjev, ki bi poučevali, ali pa zato, ker za glasbeno šolo niso »dovolj dobri«. Tudi pristop t. i. zasebnega učitelja je drugačen, ker se stvari loti drugače in ga praviloma ne obremenjuje obširna administracija in sledenje učnim načrtom, torej se bolj posveti željam in predvsem sposobnostim otroka.

Ravno zaradi te prilagodljivosti in večje sproščenosti veliko otrok niti slišati noče za glasbeno šolo, kjer le veljajo določene zahteve in pravila, pa tudi ocene so. To pa ne pomeni, da je pouk v glasbenih šolah ena sama velika mučilnica, ampak ravno nasprotno. Tudi tu je pouk lahko zelo sproščen in zanimiv. Poleg tega je veliko nastopov znotraj glasbene šole, kjer učenci pridobivajo prepotrebne izkušnje in samozavest ter potrditev, da so na pravi poti. Kakorkoli se obrnemo, vedno znova in znova pridemo do zaključka, da je uspeh le končen rezultat, ki je odvisen od dveh ključnih dejavnikov: učitelja in učenca. Učenec mora imeti željo, talent, predvsem pa vztrajnost pri redni vadbi in možnost, da mu učitelj posreduje znanje. Učitelj, katerega predpogoj je ustrezno znanje v igranju citer, pa mora s pravilnim pristopom motivirati učenca za delo, biti mora hkrati dosleden in nepopustljiv glede pravilnega igranja na eni strani, po drugi strani pa mora učenca spodbujati v trenutku, ko se pojavijo težave, in ne sme skopariti s pohvalami za osvojeno znanje.

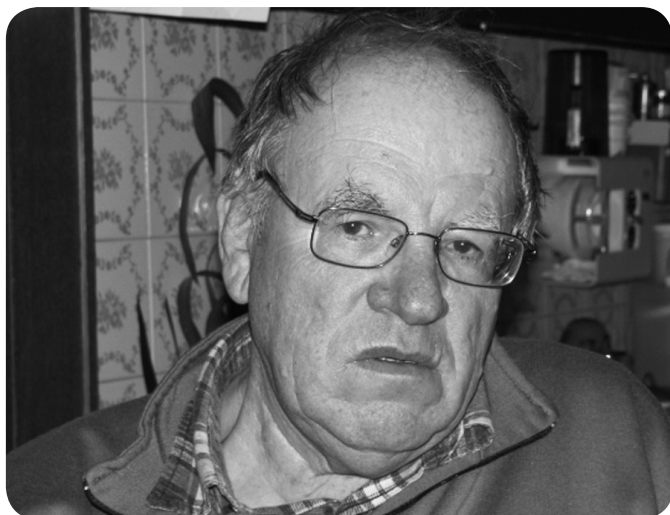
Duška Stopar

POGOVOR Z VINKOM NOVAKOM

SC: Gospod Vinko Novak, kako dolgo že izdelujete citre?

Vinko Novak: Citre izdelujem že vse od takrat, ko sem bil zaposlen v Melodiji Mengeš. Melodija je takrat delala kitarske ojačevalce, sodelovali pa smo tudi s firmo Schaller. V tovarno je prišel predstavnik tega podjetja iz Nemčije. S seboj je prinesel kovček. Mojster me je poklical k sebi in rekel: »Tole boš pa ti Vinko popravili.« Gledam in rečem: »Kaj pa je to za en inštrument?« Tudi mojster ni vedel, za kateri inštrument gre, zato je odgovoril: »Men so rekli, da so to citre.« Vprašal sem ga, kaj naj naredim. In mojster je odvrnil: »Tist kje počen zalimaj, tist kje krivó pa poravnaj.« Tiste citre sem potem nesel domov in jih pregledal, prerisal ter popravil. Tako se je začelo . . . Kasneje je ta možakar iz Nemčije prinesel še ene citre in sem tudi tiste popravil, očitno je bil zadovoljen. Vendar takrat še nisem resno razmišljal o citrah.

Vinko Novak

SC: Kot izdelovalec citer ste bili torej samouk. Katerega leta ste jih začeli izdelovati?

Vinko Novak: Ko se je začelo v Grižah, torej leta 1986, sem začel izdelovati citre. Sprva, ko je bil organizator še gospod Jan, sem tam vedno razstavljaj. Spomnim se, da je na tiste moje citre na razstavi zaigral pokojni Jure Marjetič iz Novega mesta, pa sem si mislil: »Ko bi hotel tale možakar pred publiko zaigrati . . .« No, kasneje so na moje citre igrali mnogi slovenski citrarji, na primer Aleksander Primc, Cita Galič, Tanja Zajc Zupan. Za njo sem po naročilu izdelal edine bele citre v Sloveniji, od tega je že kakšnih petnajst let. Vidim, da se veliko pojavlja z njimi, pa jih niti enkrat ni prinesla nazaj v popravilo,

najbrž že dobro pojejo. Tudi Tomaž Plahutnik že dolgo igra na moje citre. Verjetno od takrat, ko je prišel od vojakov.

SC: Kmalu na začetku ste izdelali citre za Miha Dovžana, kajne?

Vinko Novak: Ja, druge ali tretje citre, ki sem jih izdelal, je vzel Miha. Ampak zanimivo, saj jih je kmalu moral prodat. Neka oboževalka je bila tako sitna, da je hotela imeti prav tiste citre, na katere je igral Miha. Tako je kmalu prišel nazaj, in sicer zato, da bi mu naredil druge citre. Hecno! So pa prišli že k meni tudi ljudje, češ da sem samo Dovžanu naredil citre, ki imajo tako krasen ton. Ja, Miha je res mojster, a ko sem mu pred leti predlagal, da je že čas, da bi svoje citre zamenjal za novejše, je rekel, da se je tistih, ki jih ima, tako navadil – one pa njega, da jih nima smisla menjat.

SC: Kaj pa na začetku, ko ste izdelali prve citre, kje ste dobili material, strune, mehaniko itd. ?

Vinko Novak: Miha Dovžan mi je povedal, kje se dobi mehanika, strune, vijaki, in sicer v Avstriji v eni trgovini v Beljaku. Ker nisem znal nemščine, sem s seboj vzel neko učiteljico, ki je obvladala nemščino, da smo se nekako zmenili, kaj potrebujem.

SC: Citre ste izdelovali doma. Ste doma delali tudi kitare?

Vinko Novak: Zanimivo je, da se kitare nisem nikoli lotil doma. Toliko let sem delal kitare v tovarni, pa mi ni nikoli prišlo na pamet, da bi kakšno izdelal doma. Ko sem pa zagledal citre, se mi je zdel to pravi instrument. To mi je bilo v izziv, ker nisem nič vedel o tem instrumentu in sem ga šel raziskovat praktično iz nič. Neka gospa na Viču mi je pokazala osnovno shemo uglasčevanja. Sicer pa sem glede not bolj malo razgledan.

SC: Če se vrneva čisto na začetek. Zanima me, od kod izvirate? Kdo vas je usmeril v izdelovanje glasbil?

Vinko Novak: Doma sem v Bukovici pri Vodica. Sem iz velike kmečke družine. Bilo nas je sedem otrok, vsi smo se nekaj izučili, ni pa noben kakšen glasbenik. No, edino teta je bila pevka. Ko se je bilo treba odločiti za poklic, sem začel

v Mengšu v Melodiji, ker je bila tovarna dokaj blizu, vendar pa je bila to kar razdalja. Sedem kilometrov in pol s kolesom, pa naj bo to pozimi ali poleti. Se je pa včasih zgodilo, da sem šel tudi peš, ko je bilo veliko snega. Najprej sem mislil, da bom izdeloval harmonike, pa je bilo tam že veliko vajencev, zato so me dali na oddetek za izdelovanje kitar.

SC: Kaj ste se v Melodiji začeli učiti izdelovati najprej?

Vinko Novak: Kot vajenec sem najprej izdeloval kakšne kobilice za kitare.

Melodija je takrat izdelovala tudi veliko brenkal za tamburaški orkester, bugarije, brače in berde. Vajenci smo takrat izdelovali kobilice za ta glasbila iz dolgih govejih kosti. Ko smo to žagali in brusili, je grozno smrdelo. Spomnim se, da so me enkrat poslali po kosti v dom onemoglih, kjer so imeli precej kosti iz kuhinje. Tam na tistem podstrešju, polnem podgan in tistih velikih kosti, me je bilo zelo strah. Vajenci smo delali tisto, kar ni hotel delati nihče drug. Kaj bolj zares smo začeli delati naslednje leto, recimo rebra pri kitari, kasneje pa obod. Na koncu drugega letnika smo morali za izpit izdelati mandolino, v tretjem letniku pa kitaro. Res pa je, da so nam starejši malce pomagali pri teh izpitih. Sicer pa sem se resno začel učiti mojstrstva, ko sem že končal formalno izobraževanje.

SC: Mogoče bi bilo še zanimivo, če nam poveste, koliko citer ste izdelali?

Vinko Novak: Ne vem. Mogoče jih je blizu 150, sicer pa citre niso označene. V njih je samo letnica in moje ime. Na leto sem izdelal približno šest ali sedem citer. Veliko več pa sem jih popravil. Ljudje mi nosijo različne citre, tudi tiste, ki so že zelo stare.

SC: Kako pa gledate na prihodnost, kako se bo razvijalo citrarstvo, imate kakšnega naslednika?

Vinko Novak: Zadnja leta imam malo naročil za nove citre. Naslednika nimam, mogoče bo ena od vnukinj igrala citre. Sicer pa s tem ni ravno

nove citre Novak v delavnici - še brez strun

nekega zaslužka. Dvomim, da lahko človek preživi le z izdelovanjem citer. Je pa zanimivo, kam peljejo te nove smeri, recimo te velike trapezaste citre. To je čisto drug ton, to niso več te milozvočne citre. Zgleda, da čez nekaj let ne bodo več izdelovali citer z intarzijami in biserno matico. Pred leti mi je nek tuji izdelovalec rekel, da imam še očitno veliko časa, da lahko izdelujem te intarzije okrog zvočnice in po robovih. Mislim, da je treba instrumentu dati dušo. Instrument, ki ga boš delal le za denar, ne bo dober.

SC: Zdaj ste v pokoju, a še vedno delate, kajne?

Vinko Novak: Nekaj časa nisem delal, ker sem si poškodoval prst. Verjetno bi mi ga odrezali. Ko pa sem povedal, da izdelujem citre, se je zdravnik odločil za drug način zdravljenja. Zdaj jih lahko ponovno delam. Trenutno izdelujem nove in popravljam tiste, ki sem jih izdelal pred dvajsetimi leti. Pri tem gre predvsem za brušenje prečk. Med šolskimi počitnicami dobim ponavadi v popravilo precej citer. Sicer pa sva z ženo aktivna v plesni skupini, v kateri igram na lajno. Za igranje le-te ni potrebno poznati not . . .

SC: Hvala za pogovor! V imenu CDS vam želim zdravja in še veliko zadovoljstva, ko boste les oblikovali v glasbila in tem glasbilom dajali dušo!

Za SC se je pogovarjal in zapisal Peter Napret.

ZLATE CITRE - GRIŽE 2009

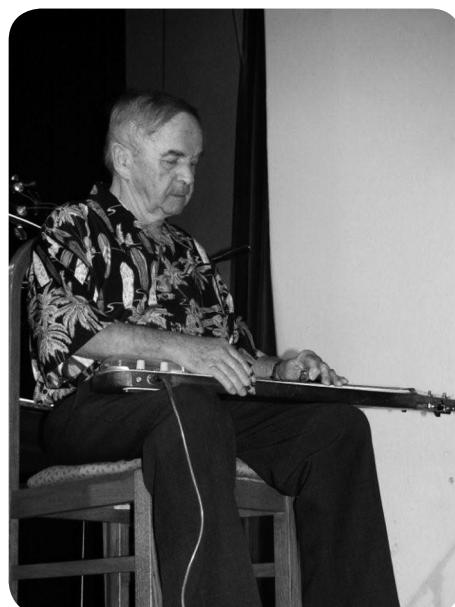
*Fani Lapajne - najstarejša udeleženka in
Manca Knez - najmlajša udeleženka*

Dejan Praprotnik in Urška Praprotnik Zupan

Zadovoljni poslušalci v Domu Svobode v Grižah

Zvonko Podkoritnik

Doroteja Dolšak in Irena Glušič

*Za ozvočenje je poskrbel Glasbeni atelje
CODA iz Celja*

MOJ PRVI NASTOP

Nekega dne mi je moja učiteljica Kornelija povedala, da bom nastopala v domu upokojencev v Postojni. Bila sem zelo presenečena, saj še ne igram niti eno leto. Imela sem veliko tremo, saj sem prvič nastopala pred občinstvom. Kornelija mi je predlagala, da bi lahko nastopale s Hano Franko v duetu. Eno skladbo naj bi zaigrala sama, eno pa v duetu s Hano. Igrale naj bi Sveto noč.

Prišel je težko pričakovani ponedeljek, 15. december. Z mamo in staro mamo smo se odpravili v Postojno v dom starejših občanov. V posebni sobi smo se pripravili na nastop. Ta soba je bila polna citer, nastopili pa so tudi nekateri kitaristi in flavtistka. V dvorani so nas nestrpno pričakovali. Začel nastop. Najprej so nastopili začetniki, nato smo se zvrstili vsi ostali. Hana in jaz smo bile dvanajste na vrsti. Zelo sem se tresla, saj nisem vedela kako bo. Ko sva bile na vrsti, sva sedle vsaka za svojo citrarsko mizo in sva začeli igrati. Prva je zaigrala Hana, potem sem zaigrala jaz in ko sem končala, sva si dale znak in začele igrati Sveto noč v duetu.

Veronika Žorž

Ko je bilo vsega konec, nama je zelo odleglo in ljudje so veselo ploskali.

Moj prvi nastop je bil za mano in zelo sem vesela, da smo z našim igranjem polepšali dan ljudem ki živijo v domu starejših občanov.

Veronika Žorž
Tabor pri Dornberku

KOLEDAR PRIREDITEV

- **4. april 2009 ob 9. uri**, dvorana Osrednje knjižnice v Litiji, Občni zbor Citrarskega društva Slovenije
- **21. maj 2009 ob 19. uri**, Viteška dvorana v Brežicah, koncert citrarskega orkestra GŠ Brežice ob 10 – letnici delovanja
- **29. maj – 2. junij 2009**, binkoštni citrarski seminar VAMÖ (informacije Irena Glušič 041 340 845)
- **5. junij 2009 ob 19. 30**, citrarski koncert na Glasbeni šoli Frana Koruna Koželjskega v Velenju Orgelska dvorana (informacije 041 721 109)
- **junij 2009 Glasbena šola Brežice**, zaključni koncert učencev 6. razreda citer (informacije 031 651 756)
- **2. polovica junija**, Velbana Gorca nad Podčetrtkom, seminar za samouke in starejše citrarje (organizator Marjan Marinšek 031 393 522)
- **1. – 3. julij 2009**, Sv. Jožef nad Celjem, citrarski seminar, razpis in prijavnica bo objavljena na internetni strani CDS, (informacije telefon 041 340 845)
- **sobota, 1. avgust 2009** od 13. ure dalje, Popoldne ob citrah na Kopitniku, (informacije 041 721 109)
- **med 20. avgustom in 10. septembrom 2009**, 21. prešmentane citre v Velenju. (informacije 031 393 522)

Informacije o prireditvah so le okvirne. Točnejše informacije dobite na www.citre-drustvo.si ali na objavljenih telefonskih številkah.

CITRARSKA BORZA

- Prodajam koncertne in akordične citre. 031 835 989 (Prebold)
- Prodajam manjše starejše koncertne citre. 040 225 053 (Šmartno pri Litiji)
- Prodajam citre Viktorja Planinca (1989) z ozvočenjem. Telefon 031 470 095

Izdalo: Citrarsko društvo Slovenije, Uredil: Peter Napret, Lektoriranje: Branka Galun, Oblikovanje in tisk: C.VISTA d.o.o., Naklada: 250 izvodov.